

Importheffingen: politiek speeltje of reddingsboei?

Mijn werk is een stuk makkelijker geworden. Sinds Trump weer aan de macht is, hoef ik niemand meer uit te leggen wat importheffingen zijn. Dankzij 'The Donald' weet inmiddels iedereen dat landen extra belastingen kunnen heffen op ingevoerde producten. Dit is, naast militair vertoon, misschien wel de grootste stok van Trump om mee te slaan in geopolitieke onderhandelingen.

Het idee klinkt natuurlijk ook aantrekkelijk: de eigen industrie beschermen terwijl je extra belastinginkomsten genereert die het buitenland moet ophoesten. Er is wel een keerzijde van het lukraak opleggen van heffingen. Los van hogere binnenlandse prijzen dreigen ze te verworden tot niet meer dan een politiek pressiemiddel voor de vol-

gende 'great deal' van Trump, met als gevolg dat handelspartners terugmeppen met eigen heffingen.

De Nederlandse foodsector kan er helaas over meepraten. In reactie op Europese importheffingen op Chinese elektrische auto's startte China, de grootste markt voor varkens-

vlees uit de EU, prompt een eigen onderzoek naar vermeende dumping van Europees varkensvlees. Een typisch geval oog om oog, tand om tand.

Dit geopolitieke spierballenvertoon geeft antidumpingheffingen een slechte naam. Dat is doodzonde, want ze zijn essentieel voor eerlijke concurrentie. Dumping vanuit landen buiten de EU is een directe bedreiging voor onze industrie die het moet opnemen tegen zwaar gesubsidieerde concurrenten. Het is dan ook niet gek dat momenteel honderd verschillende producten aan Europese heffingen onderworpen zijn: van elektrische fietsen tot ureum, de belangrijke grondstof voor kunstmest. Maandelijks komen daar twee nieuwe dumpingonderzoeken bij en de heffingen zijn niet mals: op Chinese import van de zoetstof erythritol geldt een heffing van 233%.

Tussen al dit dumpinggeweld is de agrisector een opvallende afwezige, afgezien van de heffingen op bepaalde Chinese citrusvruchten. Dit roept de vraag op: worden agri- en foodproducten hier niet gedumpt?

Worden Europese boeren en tuinders wel voldoende beschermd door het EU-landbouwbeleid, WTO-regels en handelsverdragen? Of zijn zij simpelweg te druk met overleven om in Brussel aan de bel te trekken over dumping?

'Tussen al dit dumpinggeweld is de agrisector een opvallende afwezige'

